

Yitik Hayat

– umut yolcusu · 01 Nisan 2012

=YİTİK HAYAT=

Kara tenli demir gecelerinde çoğalıyor özlem
Mevsimine yakışan hiç bir iklim düşmüyor şehrim
Uzun boylu hasretler doğuruyor ,
Aşkın kollarına sığmayan
Damla damla çoğalırken yalnızlıklar

Özlemler biriktikçe birikiyor.

Artık rüzgar bile şaşırmış kendini
Bildiği yönü unutmuşçasına, tersten eser olmuş
Hayat büyük yalnızlıklar içinde
Küçüldükçe küçülmüş

Kahbelikler ayyuka çıkmış
Kimse kimse yi görmez olmuş
Damar damar kanıyor gözleri
Bir kadın ölüyor uzaklarda

Yavaş yavaş tükeniyor hayatı

Umutları çalınmış aşklar yaşanıyor

Sis kaplamış her yanı, gözgözü görmezden geliyor

Yamaçlara kurulmuş güven
En ufak yer hareketiyle
kayıp giden,
erozyona kurban verilen
Çalınmış çoktan düş gülleri

İhtimalleri bile yasaklanmış

Özgürlüğü zaten baştan kısıtlı

Hüküm giymiş ömür boyu

Şizofren hayatın

Yağmur oyunun da baş rol oynamaya.

Yavaş yavaş geliyor filmin sonu.

Bir kadın öldü uzaklarda

Cenazesi yağmur altında

Vasiyeti vardı dostlarına

Yağmurla verin toprağın kucağına

gONCa YücE

07.10.2011